

Mietteitä karsintaturnauksesta ja katse tulevaan

29.07.2013 21:50

Poropoikien taival Jyväskylässä toi ansaitun paikan Streethockeyn SM-finaaleihin ja nyt onkin jo viimeistään aika kääntää katseet sinne. Ennen sitä on kuitenkin hyvä palata ajassa hieman taaksepäin eli Jyväskylän karsintaturnaukseen. Jyväskylän turnaukseen oli ilmoittautunut kaikkiaan 26 joukkuetta, joista ainoastaan neljälle oli tarjolla paikka kesän kovimpiin peleihin.

Alkulohkossamme oli meidän lisäksi 4 muuta joukkuetta, joista meillä ei ollut etukäteen minkäänlaista tietoa. Pelit käynnistyivät lauantai-aamuna kello 9.00, joten edessä oli uuvuttava päivä. Hienosti turnaus kuitenkin osaltamme käynnistyi ja peli-intoa tuntui löytyvän erittäin paljon. Välillä aivan itsekkin sai ihmetyksissä seurata, kuinka nätisti pallo liikkui ja maaleja ladottiin oikein liukuhihnalta. Päivän kolme ensimmäistä peliä sujui enemmän tai vähemmän läpsyttelyfiiliksellä, sillä vastustajat eivät tuntuneet olevan kovinkaan innostuneita juoksemisesta, kun taas meillä jalka liikkui erittäin mallikkaasti. Kolme ensimmäistä ottelua menivät nimiimme lukemin 5-0, 6-0 ja 5-0.

Päivän viimeisessä ottelussa oli panoksena lohkoitto ja mahdollisesti hiukan helpompi vastustaja seuraaviin kamppailuihin. Vastaamme asetui jo Espoon karsintaturnauksesta itsensä jatkoon selvittäneet HC Puutuneet Jalat, joilta nimensä vastaisesti juoksuvoimaa löytyi. Hieman kuin puskiasta saimme vastaamme joukkueen, joka liikkui erittäin hyvin ja loi painetta sen avulla. Alun prässistä selvisimme kuitenkin loistavasti ja palloa pistettiin liikkeelle omista erittäin rivakasti. Yhtäkkiä olimme latoneet kolme erittäin nopeaa osumaa ja peli alkoi olla taputeltu. Hyökkäyspelimme oli uomissaan ja näin erittäin komeiden yhdistelmien jälkeen lopputuloksena oli 7-0 voitto. Hieman jännältä tuntui ottelun jälkeen, sillä selkeästi kovimmasta kamppailusta tuloksena oli selkein voitto. Tämä antoi luottoa seuraavaan päivään, jossa panokset olivatkin jo ihan toista luokkaa.

Edessä oli siis sunnuntai ja jatkopelit, joista kahdella voitolla selvittäisi itsensä neljän joukkoon. Ensimmäisessä jatkopelissämme saimme vastaamme HC Ruumiskisun, joka oli sijoittunut omassa lohkossaan kolmanneksi. Peli oli vauhdiltaan ja kovuudeltaan jo ihan eri tasoa alkulohkon peleihin verrattuna ja nyt meidän kanttiamme mitattiin tosissaan. Vastustajan maalivahti tuntui olevan ilmielikeissä ja turhautuminen tuntui jo hiipivän puseroon. Lukuisia loistavia paikkoja onnistuttiin tuhimaan, mutta silti meillä ei puolustussuuntaan ollut suurempaa hätää. Toisessa erässä yritteliäisyys kuitenkin palkittiin ja kahden erittäin komean maalin johdosta selvitimme itsemme seuraavaan vaiheeseen.

Puolivälierissä saimme vastaamme Tampereen karsintaturnauksen voittajan Ny Rillataan. Vastassa oli erittäin taitava joukkue, joka ei kuitenkaan prässännyt aivan sillä tavalla, miten olimme odottaneet. Olisiko syynä tähän kenties ollut juuri se, että paikka finaaleissa oli jo takataskussa. Pystyimme tässäkin ottelussa todella varmaan pallonliikutteluun ja näin onnistuimme luomaan loistavia tilanteita, joita tässä ottelussa myös paremmin pystyttiin hyödyntämään. Tuloksena 4-0 voitto, ja tämä tiesi samalla myös finaaliturnaukseen pääsyä.

Välierissä saimme vastaamme jo alkulohkostamme tutun Matsi Barin, jonka olimme edellisessä kohtaamisessa voittaneet lukemin 5-0. Ottelu oli enemmän ja vähemmän läpsyttelyä, josta se todellinen vääntö puuttui. Maalillamme Niklas Nalli pelasi loistavasti ja pysäyttikin muutaman läpiajon heti alkuun. Mies sai venyä pallon eteen vielä tämänkin jälkeen, kun joukkueemme tuntui olevan täysin unessa ja vailla pelihaluja. Toisessa erässä heräsimme kuitenkin sen verran, että onnistuimme kääntämään ottelun voitoksi. Tämän läpsyttelyn tuloksena 3-0.

Finaalissa vastaan asetui Porin ylpeys Soma, jota tähditti Ässien Joel Armia. Joukkue näyttikin heti alusta saakka, ettei se ollut tullut finaaliin läpsyttelemään vaan painetta lyötiin oikein urakalla. Meidän pallonhallinta pelistämme ei ollut finaalissa näkyvissä mitään vaan Soma teki meistä täysin aseettomia heidän erittäin fyysisellä ja järkevällä pelitavallaan. Tilaa ei ollut yhtään vaan mieheen iskettiin kiinni erittäin lujaa ja aina ei myöskään vahingoilta välttytty. Tästä kertonee se, että kaksi pelaajistamme joutuu jättämään finaaliturnauksen väliin loukkaantumisten vuoksi. Finaalissa Soma kaatoi siis kylmää vettä niskaamme ja voitti pelin ansaitusti 4-0. Tästä ei kuitenkaan vaikuta turhaan masentua, sillä tärkein oli saavutettu ja nyt ovat ovet jälleen avoinna.

Kohti Helsinkiä

Ilman takaiskuja ei Poropojat ole selvinneet, sillä loukkaantumisten vuoksi reissusta sivuun jäävät Arto Siikavirta ja Mikael Kuusela, sekä henkilökohtaisten syiden vuoksi pois jäävät Aki Pietsalo, Niklas Nalli ja Paulus Kariniemi. Takaiskut ovat tietenkin erittäin pahoja, sillä kyseessä ovat erittäin tärkeät pelaajat, joiden varassa on ollut todella paljon joukkueen hyökkäyspelaamisesta. Valittaminen ei kuitenkaan ole meidän tapaista, vaan me suunnataan katseet eteenpäin ja kaappasimme maalinsuulle Villachissa maalillamme loistaneen Tommi Kurun, hyökkäyspäässä aikoinaan kovia tehoja takoneen Markus Kuuselan sekä karsintareissulta viimehetkellä poisjääneen puolustuksenlukon Antti Vestolan. Tämä tarkoittaa sitä, että matkaan lähdetään tasan kahden kentällisen voimin ja näin saamme pidettyä tehoa ja liikettä hyvin yllä.

Torstaina startataan siis tila-auto, jossa voitonnälkäiset Poropojat matkaavat kohti Viitasarta, jossa otetaan yhden yön stoppi. Hyvin nukutun yön jälkeen päräytetään Viitasaaresta Helsinkiin, jossa pelit alkavat joko perjantaina illasta tai lauantaina aamusta. Kun näinkin pitkä matka SM-finaaleihin kuljetaan, ei tavoitteena voi olla kuin ainoastaan Suomen Mestaruus. Matka mestariksi on todella pitkä ja kaikkien palasten täytyy todellakin lokahtaa kohdalleen, jotta vuoden 2009 uusiminen olisi mitenkään mahdollista. Tiedämme, että mahdollisuudet mestaruuteen löytyy ja samalla myös sen, että Helsingissä kaikki on todella pienestä kiinni. Mukana finaaleissa on 24 todella kovaa joukkuetta, joten pienetkin pomput voivat kääntää pelin luonteen hyvin nopeasti. Voittaminen vaatii sitä, että joka tilanteessa ollaan hereillä ja vastustajille ei missään vaiheessa anneta tyhjää tilaa. Me olemme kuitenkin valmiita taistelemaan ja tekemään kaikkemme mestaruuden eteen. Helsinki täältä tullaan!

Joukkueen kokoonpano:

31 Tommi Kuru

#7 Tuomas Kursu

#8 Juha-Pekka Uusimäki

#87 Antti Vestola

#88 Ville Ahola

#5 Ville Väänänen

#14 Joonas Rautio

#16 Sami Juvani

#61 Jouni Leppäniemi

#77 Markus Kuusela

#83 Jari Pohjola

Koutsi: Johannes Pukema

Kuusi nimeä mukaan – Joukkue valmiina taistoon

09.07.2013 21:49

Enää alle viikko aikaa, sillä perjantaina Poropojat ottaa suunnaksi Jyväskylän. Nyt julkistetaan viimeiset nimet, joita on yhteensä kuusi kappaletta. Mukaan reissuun lähtee tietenkin myös "Koutsit", jonka nimi tuodaan jutun lopussa julki. Tämän jälkeen nippu on valmiina koviin taistoihin.

Ville "All-Stars" Ahola, #88

Mies joka löysi meille tämän lajin, on mukana jälleen. Jos tältä mieheltä nähdään turnauksessa jonkin sortin harhautus, voitte alkaa etsimään piilopaikkaa, sillä todennäköisesti seuraavaksi tänne iskee jääkausi. Puolustuksen raataja, joka tekee kaikkensa joukkueen eteen. Erittäin vahva vääntäjä laitojen lähettyvillä ja voittaa usein juuri sen vuoksi pallon joukkueelleen. Joukkuepelaaja!

Juha-Pekka "Kille kille kille" Uusimäki, #8

Mies kun veistos, siinä osuva lausahdus Poropoikien luottopakista. Oulussa Kille on alkanut huhujen mukaan pitämään ulkomaankielisiä puhekursseja, sillä muuten mies ei saa käytettyä kaikkea puhe-energiaansa millään. Rightin puolen puolustajana Kille tuo paljon ulottuvuuksia peliimme, sillä mies on erittäin pallovarma ja omaa terävän laukauksen. Mies on Aholan tapaan loistava työhevonen ja erittäin tärkeä palanen joukkueessamme.

Mikael "Suuntana Mestis" Kuusela, #44

Streethockey kansaa aikanaan hurjalla lämärillään kohahduttanut Mikke, on jälleen remmissä. Aikanaan Porin Ässien valmennustroikkaa "kunnollaan" kauhistuttanut pommikone kuuluu joukkueen tärkeimpiin pelaajiin. Erittäin luotettava joukkuepelaaja, joka tekee tunnollisesti hommia molempiin päihin. Tehoja odotetaan ja niitä takuu varmasti myös saadaan. Maalivahtien kauhu!

Tuomas "Täkätää" Kursu, #7

Maagiset lätyt ja jalkakynät. Ei, nuo eivät tosiaankaan ole Kurren vahvuuksia pelikentällä vaan pikemminkin niitä, mitä mies pyrkii välttämään. Kentällä ikiliikkujan mainetta kylvävä hyökkääjä ajaa vastustajat raivon partaalle. Kurre iskee päälle kuin yleinen syyttäjä, eikä luovuta millään. Todella nopealiikkeinen hyökkääjä lukee peliä erittäin hyvin ja tuo kentälle aina 110%:sen panoksen!

Antti "Ylimääränen piippaus" Vestola, #87

Aikanaan tälle hiljaiselle miehelle, on joku mennyt tuumaamaan, että "kerrohan Antti sieki oma mielipiteesi" ja sen jälkeen ei ole hiljaista hetkeä näkynytkään. Kesäkuntoaan paljussa hionut Piippari on loistava lisä puolustukseemme, sillä mies omaa hyvän laukauksen lisäksi erittäin hyvän pelisilmän, jonka vuoksi häntä on vaikea ohittaa. Pystyy avaamaan hyvin peliä ja tukemaan myös hyökkäyksiä.

Niklas "Nyt pittää tarttua" Nalli, #31

Ensikertalainen hyökkää kovaan paikkaan tolppien väliin, mutta se tuskin miestä haittaa, onhan kokemusta peleistä jo katsojanakin. Nokian Pyyssä viime kaudella kiekkoja pysäyttänyt Nalli, on väärän puolen maalivahti ja se aina hieman kenttäpelaajia hämää. Erittäin rauhallinen maalivahti on tärkeä pilari, mikäli menestyä mielimme. Rauhoittaa varmasti joukkueen pelaamista ja pystyy tiukoilla hetkillä nousemaan tärkeään rooliin.

Johannes "Pelikirjaa ei ole" Pukema, Koutsit

Joukkueen pyynnöstä valmennuksen puolelle loikan ottava Pukema, otti tehtävän suurella kunnialla vastaan, sillä perusteluita ei joukkue pyynnölleen antanut. Mies on viettänyt unettomia öitä miettiessään tulevaa pelikirjaa ja pahoin pelkäämme, että sitä ei ole. Jos miehen peliotteista

lähtisimme hakemaan vaikutteita peliimme, voisi meno olla melko päätöntä. Ainoa asia mikä on varmaa, on se, että penkin takana seisoo työlleen koko sydämensä antava valmentaja!

Neljä seuraavaa pelaajaa uunista ulos!

02.07.2013 21:41

Viime viikolla julkaisimme neljä ensimmäistä pelaajaa, jotka matkaavat joukkueen mukana Jyväskylän SM-karsintoihin. Karsintaturnaukseen on aikaa enää alle kaksi viikkoa ja nyt on hyvä aika julkaista neljä nimeä lisää.

Aki "Pablo Picasso" Pietsalo, #76

Todellinen taiteilijasielu, joka rakastaa Pablo Picassoa. Aki on Poropoikien vakiokalustoa ja mies on paukuttanut jokaisessa aiemmassa karsintaturnauksessa hienoja tehoja. Miehen puolustusinto on usein verrattavissa jalkapallon kärkimiehiin, mutta sen vuoksi niitä tehoja onkin tehtävä senkin edestä. Omaa huikeat yksilötaidot ja pystyy näiden avulla usein olemaan juuri se ratkaiseva tekijä tiukkojen pelien ratketessa!

Jari "Räppärit saa tehdä mitä ne haluaa" Pohjola, #83

Puskista Poropoikiin ponnistanut monilahjakkuus tutustuu Suomen kenttiin ensimmäistä kertaa, mutta se tuskin miehen menoa häittää. Jarin harmiksi kentällä ei voi kuitenkaan pukeutua miten haluaa, joten se voi tuottaa ensimmäisissä koitoksissa valmennusjohdollemme harmaita hiuksia. Loistava joukkuepelaaja, joka vihaa häviämistä ja tekee kaikkensa voittojen eteen. Erittäin taitava ja arvaamaton hyökkääjä.

Arto "Mitä se vaikuttaa höntyillä" Siikavirta, #41

Tuulenopea ja sähkökkä sentteri, joka nopeudellaan kiusaa vastustajia. Eiko hetkinen, nyt pitikin kertoa jotakin Artosta, unohtakaa tuo äskeinen. Siika ei kentälle lähde koskaan höntyilemään ja hyvä niin. Erittäin rauhallinen kahden suunnan sentteri, jonka pelisilmä on maailmanluokkaa ja syötöt napsahtelevat lapaan. Kokenut konkari ei tyhjiä tärrää ja rauhoittaa usein koko joukkueen pelaamista.

Ville "Vain PJ:n valtuuden vuoksi mukaan" Väänänen, #5

Perustajajäsen hoitaa puheenjohtajan valtuudella itsensä kokoonpanoon mukaan, sillä se alkaa olemaan viimeisiä valttikortteja. Mutta voi silti olla, että valmentajaan on vaikea vaikuttaa ja näin edessä on lukemattomia minuitteja vaihtopenkillä. Taistelijasielu, jolle sana häviö ei kuulu suomenkielen sanakirjaan ja näin kentälle päästyään mennään jälleen kieli vyön alla ja hampaat irvessä.

Poropoikien ensimmäiset nimet julki!

27.06.2013 21:11

Enää vähän reilut kaksi viikkoa ja Jyväskylässä väännetään jo SM-karsintojen merkeissä. Poropoikien osalta joukkue on muodostumassa ja tilanne näyttää erittäin valoisalta, joten on aika julkaista ensimmäiset nimet. Nuorissa on tulevaisuus, joten sen vuoksi lähdemme liikkeelle näillä tulieluisilla nuorukaisilla ja lisäämme sekaan pari "veteraania".

Sami "puntti kulkee" Juvani, #16

Armeijan harmaista vihdoon vapautettu soturi pääsee tutustumaan Suomen kenttien haasteisiin nyt toista kertaa. Harriollimaisen kroman omaava hyökkääjä ei kuvia kumartele vaan antaa käsien ja maagisen pelisilmänsä puhua puolestaan. Luikertelevan pelityylin ansiosta mies on erittäin vaikea pideltävä ja tämän vuoksi oiva vahvistus hyökkäykseemme.

Paulus "kielen kanssa ongelmia" Kariniemi, #10

Koripalloilijan mitat ja NFL pelaajan kovuus yhdistyvät tässä nuorukaisessa samaan pakettiin. Miehen suomenkielen lahjakkuus saa vastustajat varmasti sekaisin ja silloin on hyvä iskeä. Ikitaistelija, jonka vahvuudet ovat kielipään lisäksi loistava asenne, liike ja pehmeät kädet. Paulus roikkuu kiinni loppuun asti ja on senkin vuoksi erittäin raskas vastustajalle.

Joonas "Euroopan suurimmat pohkeet" Rautio, #14

Espoossa kellareiden kuninkaaksi tituleerattu "JR" on joukkueen vakiokalustoa ja samalla myös hyökkääjien ainoa Right-puolelta laukova. Jo pitkältä ajalta tuttu pohkeiden reenaus on alkanut tuottamaan näkyviä tuloksia ja sen vuoksi miehen juoksuaskel on todella lentävä. Erittäin vaarallinen hyökkääjä, joka suojaa palloa taidokkaasti ja pystyy hakemaan luovia ratkaisuja. Putoavat lehdet tulevat jälleen uppamaan vastustajan verkkoon!

Jouni "kyl mä skodaan kun mä mestan saan" Leppäniemi, #61

Poriin jälleen "töihin" lähtenyt Lepi matkaa nyt toista kertaa Suomen kentille ja tulosta on odotettavissa. Miehen kovaäänisyys toi paikan Porin komedialavoilla ja peliotteet puolestaan paikan Poropojissa. Lepi on erittäin nopeajalkainen hyökkääjä, jolta ei asenne lopu kesken ja vääntövoimaakin löytyy. Miehen viimeistelytaitoa on joskus verrattu jopa Jussi Jokiseen, siitä jokainen voi vetää sitten omat johtopäätöksensä.

Poropojat tekevät paluun juurilleen

04.06.2013 20:50

Kaikki lähti vuodesta 2005, jolloin Peräpohjolan Poropojat astuivat ensimmäistä kertaa Streethockey-kaukaloon. Tapahtumapaikkana oli Jyväskylä ja SM-karsintaturnaus, josta mukaan tuomisina oli 3. sija ja paikka finaaliturnauksessa, joka kuitenkin muiden kiireiden vuoksi jätettiin väliin.

Paljon on ehtinyt näiden vuosien varrella tapahtua ja takana on 6 SM-finaaliturnausta, 2 Euro Cuppia, yhdet MM-kisat ja tietysti myös yksi Suomenmestaruus. Yhdessä on koettu paljon ja lisää halutaan kokea. Kun tänä vuonna tuli tieto, että Euro Cup järjestetään vasta syksyllä, otettiin se joukkueessa melko haikeana vastaan. Melko nopeasti sen jälkeen teimme päätöksen, että lähdemme johonkin SM-karsintaturnaukseen, josta tavoittelemme tietysti paikkaa SM-finaaleihin.

Valitsimme paluun sinne, mistä kaikki aikoinaan lähti ja niinpä suuntaamme Jyväskylään, jossa karsintaturnaus pelataan 13-14.7. Mukaan on lähdössä ennätysellisen suuri rinki ja kaikki ovat nälkäisiä menestyksen suhteen. Turnaukseen matkustava joukkue julkaistaan sivuillamme lähiaikoina.

Harjoituksissakin olemme palanneet tuttuun ja turvalliseen Karemajojen "areenaan", josta haemme sähkökyttä ja vääntövoimaa Jyväskylän koitoksia varten. Kesän ainoana teemana on: "Poika on palautettava kotiin!"

Poropojat juhli Suomen mestaruutta vuonna 2009, miten käy tänä vuonna?